

Paulus in Korinth

¹Danach verließ Paulus Athen und kam nach Korinth² und fand einen Juden mit Namen Aquila, aus Pontus gebürtig; der war neulich mit seiner Frau Priscilla aus Italien gekommen, weil Kaiser Klaudius allen Juden geboten hatte, Rom zu verlassen. Zu denen ging Paulus;³ und weil er das gleiche Handwerk hatte, blieb er bei ihnen und arbeitete. Sie waren von Beruf aber Zeltmacher.⁴ Und er lehrte in der Synagoge an allen Sabbaten und überzeugte Juden und Griechen.⁵ Als aber Silas und Timotheus aus Mazedonien kamen, wurde Paulus vom Wort ganz in Anspruch genommen, den Juden zu bezeugen, dass Jesus der Christus ist.⁶ Als sie aber widerstrebten und lästerten, schüttelte er die Kleider aus und sprach: Euer Blut komme über euer Haupt! Ohne Schuld gehe ich von nun an zu den Heiden.⁷ Und er machte sich auf von dort und kam in das Haus eines Mannes mit Namen Titius Justus, der gottesfürchtig war; dessen Haus war neben der Synagoge.⁸ Krispus aber, der Vorsteher der Synagoge, kam zum Glauben an den HERRN mit seinem ganzen Hause; und auch viele Korinther, die zuhörten, wurden gläubig und ließen sich taufen.⁹ Es sprach aber der HERR durch eine Erscheinung in der Nacht zu Paulus: Fürchte dich nicht, sondern rede, und schweige nicht!¹⁰ Denn ich bin mit dir, und niemand soll sich unterstellen, dir zu schaden; denn ich habe ein großes Volk in dieser Stadt.¹¹ Er blieb aber dort ein Jahr und sechs Monate und lehrte unter ihnen das Wort Gottes.

الرَّسُول بولس في كورنثوس

¹وَبَعْدَ هَذَا مَضَى بُولُسُ مِنْ أَثِينَا وَجَاءَ إِلَى كُورِنْثُوسَ،² فَوَجَدَ يَهُودِيًّا اسْمُهُ أَكِيلا، بُطْنِيَّ الْجَس، كَانَ قَدْ جَاءَ حَدِيثًا مِنْ إِيطَالِيَا وَبِرِسْكِلَا امْرَأَتُهُ، لِأَنَّ كُلُّوْدِيُوسَ كَانَ قَدْ أَمَرَ أَنْ يَمْضِيَ جَمِيعُ الْيَهُودِ مِنْ رُومِيَّةَ، فَجَاءَ إِلَيْهِمَا،³ وَلَكُونِهِ مِنْ صِنَاعَتِهِمَا أَقَامَ عِنْدَهُمَا وَكَانَ يَعْمَلُ لَأَنَّهُمَا كَانَا فِي صِنَاعَتِهِمَا خِيَامِيَيْنَ.⁴ وَكَانَ يُخَاجُ فِي الْمَجْمَعِ كُلِّ سَبْتٍ وَيُقْنِعُ يَهُودًا وَيُونَانِيَيْنَ. وَلَمَّا انْتَحَدَرَ سِيلا وَتِيْمُوثَاوُسُ مِنْ مَكِدُونِيَّةَ كَانَ بُولُسُ مُنْخَصِرًا بِالرُّوحِ وَهُوَ يَشْهَدُ لِلْيَهُودِ بِالْمَسِيحِ يَسُوعَ.⁵ وَإِذْ كَانُوا يُقَاوِمُونَ وَيُجَدِّفُونَ تَقْصَّ نِيَابَتِهِ وَقَالَ لَهُمْ: دُمْكُمْ عَلَى رُؤُوسِكُمْ، أَنَا بَرِيءٌ، مِنْ الْآنَ أَذْهَبُ إِلَى الْأَمَمِ.⁷ فَانْتَقَلَ مِنْ هُنَاكَ وَجَاءَ إِلَى بَيْتِ رَجُلٍ اسْمُهُ يُوْسْتُسُ، كَانَ مُتَعَبِّدًا إِلَيْهِ وَكَانَ بَيْتُهُ مُلَاصِفًا لِلْمَجْمَعِ.⁸ وَكِرِسْتُسُ، رَئِيسُ الْمَجْمَعِ، آمَنَ بِالرَّبِّ مَعَ جَمِيعِ بَيْتِهِ، وَكَثِيرُونَ مِنَ الْكُورِنْثِيَيْنِ إِذْ سَمِعُوا آمَنُوا وَاعْتَمَدُوا.

⁹فَقَالَ الرَّبُّ لِبُولُسَ بِرُؤْيَا فِي اللَّيْلِ: لَا تَخَفْ بَلْ تَكَلِّمْ وَلَا تَسْكُتْ،¹⁰ لِأَنِّي أَنَا مَعَكَ وَلَا يَقَعُ بِكَ أَحَدٌ لِيُؤْذِيكَ، لِأَنَّ لِي سَعْيًا كَثِيرًا فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ.¹¹ فَأَقَامَ سَنَةً وَسِتَّةَ أَشْهُرٍ يُعَلِّمُ بَيْتَهُمْ يَكَلِمَةَ اللَّهِ.

الرَّسُول بولس في أخائية

¹²وَلَمَّا كَانَ غَالِيُونُ يَتَوَلَّى أَخَائِيَّةَ قَامَ الْيَهُودُ يَنْفَسِي وَاجِدَةً عَلَى بُولُسَ وَأَتَوْا بِهِ إِلَى كُرْسِيِّ الْوَلَايَةِ قَائِلِينَ: إِنَّ هَذَا يَسْتَمِيلُ النَّاسَ أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ بِخِلَافِ النَّامُوسِ.¹⁴ وَإِذْ كَانَ بُولُسُ مُزْمِعًا أَنْ يَفْتَحَ قَاهُ قَالَ غَالِيُونُ لِلْيَهُودِ: لَوْ كَانَ ظُلْمًا أَوْ خُبْنًا رَدِيًّا، أَيُّهَا الْيَهُودُ، لَكُنْتُ بِالْحَقِّ قَدْ اخْتَمَلْتُكُمْ،¹⁵ وَلَكِنْ إِذَا كَانَ مَسْأَلَةً عَنْ كَلِمَةٍ وَأَسْمَاءٍ وَنَامُوسِكُمْ فَتُبْصِرُونَ أَنتُمْ، لِأَنِّي لَسْتُ أَشَاءُ أَنْ أَكُونَ قَاضِيًا لِهَذِهِ الْأُمُورِ.¹⁶ فَطَرَدَهُمْ مِنَ الْكُرْسِيِّ. فَأَخَذَ جَمِيعَ الْيُونَانِيَيْنِ سُوسْتَانِيَسَ، رَئِيسَ الْمَجْمَعِ، وَصَرَبُوهُ قُدَّامَ الْكُرْسِيِّ وَلَمْ يَهَمْ غَالِيُونُ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ.

الرَّسُول بولس يرجع الى أنطاكية

¹⁸وَأَمَّا بُولُسُ فَلَبِثَ أَيْضًا أَيَّامًا كَثِيرَةً ثُمَّ وَدَّعَ الْإِخْوَةَ وَسَافَرَ فِي الْبَحْرِ إِلَى سُورِيَّةَ وَمَعَهُ بِرِسْكِلَا وَأَكِيلا بَعْدَمَا خَلَقَ رَأْسُهُ فِي كَنْخَرِيَا، لِأَنَّهُ كَانَ عَلَيْهِ نَذْرٌ.¹⁹ فَأَقْبَلَ إِلَى أَفَسُسَ وَتَرَكَهُمَا هُنَاكَ، وَأَمَّا هُوَ فَقَدَخَلَ

الْمَجْمَعِ وَحَاجَّ الْيَهُودَ.²⁰ وَإِذْ كَانُوا يَطْلُبُونَ أَنْ يَمَكَّتْ عِنْدَهُمْ رَمَانًا أَطْوَلَ لَمْ يُجِبْ.²¹ بَلْ وَدَّعَهُمْ قَائِلًا: يَتَّبِعِي عَلَى كُلِّ خَالٍ أَنْ أَعْمَلَ الْعَبْدَ الْقَادِمَ فِي أُورُشَلِيمَ، وَلَكِنْ سَارِجِعُ إِلَيْكُمْ أَيْضًا، إِنَّ سَاءَ اللَّهُ. فَأَقْلَعَ مِنْ أَفْسُسَ.²² وَلَمَّا تَرَلَّ فِي قَيْصَرِيَّةَ صَعِدَ وَسَلَّمْ عَلَى الْكَنِيسَةِ ثُمَّ انْحَدَرَ إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ.

الرحلة التبشيرية الثالثة

²³وَبَعْدَمَا صَرَفَ رَمَانًا حَرَجَ وَاجْتَارَ بِالسَّائِعِ فِي كُورَةِ غَلَاطِيَّةَ وَفَرِيجِيَّةَ يُسَدِّدُ جَمِيعَ التَّلَامِيذِ.²⁴ ثُمَّ أَقْبَلَ إِلَى أَفْسُسَ يَهُودِيَّ اسْمُهُ أَبْلُوسُ، إِسْكَنْدَرِيَّيَ الْجِنْسِ، رَجُلٌ قَصِيحٌ مُقْتَدِرٌ فِي الْكُتُبِ.²⁵ كَانَ هَذَا خَيْرًا فِي طَرِيقِ الرَّبِّ وَكَانَ وَهُوَ حَارٌّ بِالرُّوحِ يَتَكَلَّمُ وَيُعَلِّمُ يَتَذَقِّقُ مَا يَخْتَصُّ بِالرَّبِّ غَارِفًا مَعْمُودِيَّةَ يُوحَنَّا فَقَطْ.²⁶ وَابْتَدَأَ هَذَا يُبَاهِرُ فِي الْمَجْمَعِ، فَلَمَّا سَمِعَهُ أَكِيَلَا وَبَرِيْسْكِلَا أَخَذَاهُ إِلَيْهِمَا وَشَرَحَا لَهُ طَرِيقَ الرَّبِّ بِأَكْثَرِ تَذَقُّقٍ.²⁷ وَإِذْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَجْتَازَ إِلَى أَخَائِيَّةَ كَتَبَ الْإِخْوَةُ إِلَى التَّلَامِيذِ يَحْضُوتُهُمْ أَنْ يَقْبَلُوهُ. فَلَمَّا جَاءَ سَاعَدَ كَثِيرًا بِالنَّعْمَةِ الَّذِينَ كَانُوا قَدْ آمَنُوا،²⁸ لِأَنَّهُ كَانَ يَأْشَتَدُّ يَفْجِمُ الْيَهُودَ جَهْرًا مُبَيِّنًا بِالْكِتَابِ أَنَّ يَسُوعَ هُوَ الْمَسِيحُ.

¹²Als aber Gallio Statthalter war in Achaja, empörten sich die Juden einmütig gegen Paulus und führten ihn vor den Richtstuhl¹³ und sprachen: Dieser überredet die Leute, Gott zu dienen dem Gesetz zuwider.¹⁴ Als aber Paulus den Mund auftun wollte, sprach Gallio zu den Juden: Wenn es sich um einen Frevel oder ein Vergehen handle, liebe Juden, so würde ich euch zuhören;¹⁵ weil es aber Fragen sind über Lehre und Namen und Gesetz bei euch, so seht ihr selber zu; ich gedenke darüber nicht Richter zu sein.¹⁶ Und trieb sie weg von dem Richtstuhl.¹⁷ Da ergriffen alle Griechen Sosthenes, den Vorsteher der Synagoge, und schlugen ihn vor dem Richtstuhl; und Gallio kümmerte es nicht.

Rückkehr nach Antiochia

¹⁸Paulus aber blieb noch eine Zeitlang dort; danach nahm er Abschied von den Brüdern und wollte nach Syrien fahren und mit ihm Priscilla und Aquila. Zuvor ließ er sich sein Haupt in Kenchreä scheren, denn er hatte ein Gelübde.¹⁹ Und er kam nach Ephesus und ließ die beiden zurück; er aber ging in die Synagoge und redete mit den Juden.²⁰ Sie baten ihn aber, dass er längere Zeit bei ihnen bliebe. Doch er willigte nicht ein,²¹ sondern nahm Abschied von ihnen und sprach: Ich muss das nächste Fest in Jerusalem halten; will's Gott, so will ich wieder zu euch kommen. Und er fuhr weg von Ephesus²² und kam nach Cäsarea und ging hinauf nach Jerusalem und grüßte die Gemeinde und zog hinab gen Antiochia.

Die dritte Missionsreise

²³Und nachdem er einige Zeit geblieben

war, machte er sich wieder auf und durchzog nacheinander das galatische Land und Phrygien und stärkte alle Jünger.

²⁴Es kam aber nach Ephesus ein Jude mit Namen Apollos, aus Alexandrien gebürtig, ein beredter Mann und gelehrt in der Schrift.²⁵Dieser war unterwiesen im Weg des HERRN und redete inbrünstig im Geist und lehrte genau von Jesus, wusste aber allein von der Taufe des Johannes.²⁶Dieser fing an, freimütig zu predigen in der Synagoge. Da ihn aber Aquila und Priscilla hörten, nahmen sie ihn zu sich und legten ihm den Weg Gottes noch genauer aus.²⁷Da er aber nach Achaja reisen wollte, schrieben die Brüder an die Jünger dort und empfahlen, ihn aufzunehmen. Und als er dahin gekommen war, half er denen viel, die gläubig geworden waren durch die Gnade.²⁸Denn er widerlegte die Juden beständig und erwies öffentlich durch die Schrift, dass Jesus der Christus sei.